

TELEGRAFUL ROMANU.

N° 80. ANULU XIX.

Sabiuu, in 7/19 Octomvre 1871.

Telegrafulu ese de done ori pre septemana: Dumineca si Joi'a. — Prenumeratiunea sa face in Sabiuu la expeditura foiei pre afara la c. r. poste cu bani gat'a prin scrisori francate, adresate catre expeditura. Pretiulu prenumeratiunei pentru Sabiuu este pre anu 7 fl. v. a. ear pre o jumetate de anu 3 fl. 50. Pen-

tru celelalte parti ale Transilvanie si pentru provinciile din Monarchia pre unu anu 8 fl. iera pre o jumetate de anu 4 fl. v. a. Pentru prinș. si tieri streine pre anu 12 1/2 anu 6 fl. Inseratele se platescu pentru intai'a ora cu 7 cr. sirulu, pentru a doua' ore cu 5 1/2 cr. si pentru a treia' repetire cu 3 1/2 cr. v. a.

Invitare de prenumeratiune

la

„Telegrafulu Romanu“

pre patriariulu din urma (Octomvre—Decembre) alu anului 1870. — Pretiulu abonamentulu pre 1/4 de anu e:

Pentru Sabiuu 1 fl. 75 xr. v. a.

Pentru Trani'a si Monarchi'a austro-unguresca 2 fl. v. a.

Pentru Romani'a si strainatate 3 fl. v. a.

DD. abonanti sunt rugati a nu intardia cu tramitarea prenumeratiunilor.

Adresele ne rugamu a se scrie curatu, si in locu de epistole de prenumeratiune recomandamu on. publ. avisurile postale, (Posta-Utalvány. — Post-Anweisung.) ca impreunate cu spese mai putiene si ca mai sigure pentru inaintarea baniloru de prenumeratiune la

Editor'a „Telegrafulu Romanu“
in Sabiuu.

Totu la politic'a nostra.

Vedemu in unele foi de ale nostre ca se da multamita, nu scimu cui, ca romanii au sciutu sa faca o opusetiune passiva atatu de minunata.

Deca amu ceti asi'a ce-va in diuarele straine amu sci ce sa judecamu de ele. Acele unele sunt de buna, altele de rea credintia; unele ne voiescu binele dara nu sci cum; altele ne voiescu reulu si ne imbarbatza in procederile nostre pre dosu.

„Reform“ foia de Vien'a, laudandu passivitatea nostra pote fi de buna credintia, dara fara de conosciuti'a referintieloru nostre; seu pote ca i este mai multu de nemtii sei iubiti din Transilvani'a. Diuarele slavice voru lauda conduit'a acest'a, nu pentru ca ne voiescu binele, dara fiindca loru le vine bine o politica, prin carea noi, o natiune de trei milioane de suflete, sa cautamu amicitia problematica a fractiuniloru de sute de mii de suflete.

Diuarele nationale aru trebui sa fia mai cu conosciuti'a. Ele aru trebui sa veda urmările passivitatii dela inceputulu ei, prin cari noi nu potemu face nimic'a, prin cari ne-amu legatu mainile pentru tote afacerile publice-politice; prin cari amu devenitu de noi astadi nu avemu votu nicairi, ca si candu amu fi numai tolerati in tier'a nostra.

Pare ca vedemu pre pretensii nostri diplomati, cum voru dice, ca ce avemu seu ce amu ave dela amicitia ungeresca? Si tocm'a aici e chei'a cestiunei, tocm'a aici este punctulu care ne desparte pre noi cei pentru activitate de cei ce sunt pentru passivitate, ca noi nu cantamu inainte de tote amici, cu pelari'a in mana, ci voimu prin seriozitatea romana si prin autoritatea nostra, cu unu cuventu prin respectulu ce ni-lu vomu castigá prin fa p t e l e nostre sa ne f a c e m u amici. Cine voru fi acei amici e alta intrebare. Acest'a se va vedé dupa ce vomu fi intratu in actiune si dupa ce vomu fi lucratu intrins'a unu tempu.

Noi nu potemu asi'a dara intrá in chorulu celoru ce canta osan'a passivitatii; nu potemu inse nici pentru aceea, pentru ca vedemu ca chiar si din acei declarati passivisti alérge nu numai dupa amicitia, dara si dupa mila magiariloru, cerendu sa le dea posturi, pre candu ei aru trebui sa retiena si pre altii si sa nu-si mangiasca mainile cu o administratiune emanata din legi, la a caroru facere nu voru sa partiope. Ba noi, nici nu potemu privi pro-

cederea acest'a de vre-o passivitate, ci de o ametiela confusa, cu scopu seu fara scopu; la tota intemplantarea in sa cu urmările unei tarbaciri generale a romaniloru.

Affamu ca este tempulu a trage atentiunea publiculu romanu la situatiunea in care ne-a pusu amagirea propria. Este tempulu ca sa vedemu sa esimu din trens'a.

Inse cum? Respusulu la acesta intrebare are sa se ventileze prin pres'a nationale in modu sinceru de catre cei chiamati ai natiunei, ca sa nu repetimu cum-va precipisulu celu plinu de captatuni de bunevoientie omenailoru.

Audimu din unele parti, ca romanii transilvaneni dorescu ca comitetulu nationalu dela 1861 sa se puna ierasi in fruntea natiunei.

Eveneminte politice.

Ceea ce s'a intemplantu in regimentulu Ogulinu din Croati'a se cuprinde in urmatoarele:

Agramu, 10 Octomvre. In Ogulinu, confinielu militari, au eruptu perturbari. Cete inarmate resbira patrurile tramise in contra-le, pradaza magazinele de puscii si se opunu cu vehemintia. Doue bataliuni de infanteria au pornitu de aici si din Karlstadt la fati'a loculu.

Pest'a, 11 Octomvre. Despre conturbarile in cerculu confinariu Ogulinu au sositu scrii mai detaliate. Dela compania Racovitiana pornira 200—300 barbati. Comandantele Mollinary ordina suprimerea inarmata a conturbarei. Rebelii sedusi pradara magazinulu companiei de arme si impusicara pre unu suboficieru. Majorulu Rasich si doi oficieri cercara a scapa cu fuga. Incunginurarea rebeliloru e probabile; pana de fatia in sa inca nu suntu prinsu. La fortarati'a Karlstadt pornesce unu batalionu militia de linia.

Agramu, 11 Octomvre. In 9 l. c. erupse in regimentulu confinariu din Ogulinu conturbari. Dela compania Racovitiana se pusera pre pictoru 200—300 individi. Nu se scie cine ia condusu. Dupa scirea sositu mai intaiu majorulu Rasich aru fi prinsu. Comandantele superioru Mollinary ordina indata ca regimentele din pregioru sa pornesca pentru de a suprima cu mana inarmata pre rebeli. Rebelii pradara magazinulu companiei de arme si impusicara la ocaziunea acest'a pre unu suboficieru. Majorulu Rasich si doi oficieri fugira. In urma mesuriloru grabnice luate de comandantele incunginurarea rebeliloru e probabila. La fortarati'a Karlstadt pornesce unu batalionu de linia spre intarirea garnisonei.

Agramu, 11 Octomvre. Mesuriloru energice luate de comandantele Mollinary le-a succesu a localisa conturbarea erupta in Racovit'a. Cercurile vecine suntu deplinu liniscite si revolt'a suprimata.

Dincolo de Leit'a se umflase in dilele din urma cam tare nudele parlamentarie, cu deosebire in diet'a Austriei inferioare. Unoru deputati le scapara cuvinte cam grele asup'a regimulu; ba unii au lovit si mai departe.

Acum cetimu despre o crisa ministeriale ce privesce si pre cancelariulu imperiale. Partid'a nemti'esca tiene multu la sustinerea cancelariulu.

Parlamentulu imperiulu germanu s'a deschisu in 16 Octomvre prin unu mesogiu alu imperatulu.

Se scrie din Constantinopole jurnalului „Correspondenti'a Slava“ ca generalulu Ignatieff lucrza preste capu pentru o aliantia intre Russi'a si Turci'a. Russi'a spaimentata de ambitiunea prussiane se gandesc a incheia o impatrita aliantia intre

Russi'a, Turci'a, Franci'a si Denemark'o. Franci'a nu mai putienu simte necesitatea unei asemenea aliantie.

Noulu ministru de resbelu din Turci'a a gasitu armat'a in cea mai prosta stare. Nici unu corpu nu este astadi in stare de campania. Ministrulu voiesce a ogrnisá trei sute cincideci mii omeni dupa sistemulu prussianu.

Cele-lalte sciri din Oriente n'au vre-o osebita importantia politica. Noulu mare viziru care a succedatu pre Aali Pasi'a, se ocupa a desface in parte ceea ce facuse predecesorele seu, totu asi'a cum se urmza la noi la fie-ce schimbare de ministeriu. Corpurile functionailoru s'au remaniatu de susu pana josu. Mehmed-Pasi'a taindu in carne viva si dandu lupta crancena favoritismulu, nu are altu in vedere de catu a pune ordinea si economi'a in cheltueli si a simplifica rotele mecanismulu administrativa. Si apoi numai ca administratori reformatori este cunoscutu pana acum succesu lui Aali-Pasi'a; lu vomu vedea cam catu pretiesce si ca barbatu de statu. Primulu seu debutu, in afacerea nunciulu apostolicu, fu destulu de fericitu, proba ca Mehmed-Pasi'a a ramasu credinciosu traditiuniloru politice ale Portiei in privinti'a supusiloru crestini, si ca nu este de acei'a cari se slabesca in faci'a vre-unui actu seu sa se strecore prin pretensiuni hipocrite. Elu a respunsu monseniorului Franchi, scurtu si cuprindietoriu, ca Port'a nu pote permite nici o ingerintia a santului seuu in afacerile religiose ale crestiniloru otomani. Marele viziru pare a urma acel'a-si principiu nepermitendu nici unu amestecu alu patriarchulu grecescu patronatu de Russi'a, in biseric'a bulgara. Urmandu acesta cale Turci'a, este cu totulu in dreptulu seu si nu obtiene simpatie populatiuniloru.

Din efara mai inregistramu deocamdata focurile cele multe din Russi'a si Americ'a.

Propunerea cecha de complanare.

Prag'a, 7 Octomvre.

Proiectulu cechu de adresa suna:

Prea inaltate imperatu si rege!

Prea gratiose Dómne!

Cuvintele gratiei regesci, cu care M. Vóstra a-ti bine-voitu a exprima in prea inaltulu rescriptu din 12 Septemvre recunoscerca pozitiei de dreptu de statu coronei Boemiei si deceptoriloru acestui regatu au aflatu resunetu imbrucatoriu in inimile nostre, curandu multe rabe dureroase.

Cu conosciuti'a superba audtmu multiamitori asecurarea pomenirei prea inalte despre lealitatea nestramutavera, cu care a spriginitu populatiunea Boemiei tronulu regelui seu totu-deun'a — aceeași lealitate, pentru care amu tieputu si eserciatu de sant'a nostra datorintia catre patri'a nostra, catre imperiu si monarchu a cavá totu-deun'a pentru drepturile coronei Boemiei.

Din punctulu acel'a de vedere, pre care l'amu precisatu in adres'a respectuosa din 11 Septemvre 1870 si memorandumulu alaturatu ei si pre care-lu pronuncia protestarile de dreptu depuse in sessiunea dietei din anulu 1870, mai departe conscii de insemnatarea catu si marginile mandatulu nostru — credemu a indeplini o datorintia patriotica, candu, urmandu provocarei preagratiöse a M. Vóstre, emanamu din spiritulu moderatiunei si impacierei si planamu complanarea publica prin formularea acelu principiu, prin cari, dupa convingerea nostra in impregiurările date, dreptulu regatulu Boemiei aru poté capeta valóre pre langa respectarea deplina a recerintieloru pozitiei de potestate a imperiulu si pretensiunile drepte a celor-lalte regate si tieri.

Noi amu consideratu in aceea respectulu deobligationiloru M. Vóstre luate asupr'a-ve tocmai asiá precum susta neatingiveru datorintia nóstra a conservá integritatea corónei Boemiei, dreptulu tieri nóstre asiá dupa cum a isvoritu din istoria, dupa cum e basatu in contracte si ascuratu in modu solenelu din partea antecesiloru M. Vóstre.

In intielesulu acest'a amu compusu formarea nóua a relationiloru publice a Boemiei in unu siru de articoli fundamentali cari aru capeté prin votulu unei diete deplinu indreptatite si sanctiunea prea gratiósá a M. Vóstre valórea unei legi fundamentali a regatulu Boemiei.

Fideli convingeriloru nóstre despre inviolabilitatea dreptulu de statu intaritu prin juramentu si fideli ascurarei nóstre date in adresele respectuóse din anulu 1870, totu odata in respectu covintiosu de actiunea prea gratiosulu nostru monarcu, nu poturamu face altu ce-va decátu a reconósce cu stima in faptele deplinite acele momente si a le considerá de neviolabile, ceea ce in Ungari'a a devenitu prin contielegerea reichsratulu seu legalu cu M. Vóstra si prin juramentulu depusu de prea inaltu acel'a-si la ocaziunea incoronarei de dreptu si lege. Din acest'a cauza regatulu Boemiei aru declará mai pre urma in articolii fundamentali consimtirea sea cu contielegerea indeplinita la tempulu seu fára de elu cu regatulu Ungariei de legiuita.

Institutiunile comune tuturoru regatelor si tieriloru aru capeté in fine prin adaugerea acestei declaratiuni in legile fundamentali ale regatulu Boemiei aceea securantia a reconóscrei comune care a aflatu impreunarea loru intima si nedesp-tavera in acceptarea libera a Sanctiunei pragmatice.

Conformu acestei reconóscrei, relationile cu regatulu Ungariei s'aru regulá prin articoli fundamentali intr'unu modu care nu contradice nici spiritulu nici intielesulu verbalu alu legi unguresei — o creștere egalú salvátore atátu pentru intregulu cátu si pártile lui a acestoru relatiuni delasate tempulu si desvoltárei naturale a institutiuniloru de statu.

In articolii fundamentali s'au consideratu, cu același conscientiosu respectu de fia-care dreptu sustatatoriu, pretensiunile celoru-lalte regate si tieri.

Déca in ei remane rezervata regatulu Boemiei libertatea, basata in dreptulu si recerintiele tieri, a decide insasi despre afacerile sele, a-si administrá insasi afacerile sele, nu aparú prin acest'a marginile indreptatirei celoru-lalte tieri violate in nici unu punctu, cáror'a din contra le este conservatu dreptulu dispunerii libere in regularea afaceriloru loru.

Pre cátu de otaritu a trebuitu sa ne opunemu totu-déun'a contr'a esistintiei drepte a unei forme de statu de nou creata, care — vis-a-vis de regatulu Ungariei — aru fi contopitu cele-lalte regate si tieri intr'unu modu, ce aru fi derimatu individualitatea politica a Boemiei; pre cátu de otaritu a trebuitu sa ne opunemu cá regatulu Boemiei sa nu-si póta perde cându-va positiunea ce i este avisata cá unui membru nemidilocitu si propriu indreptatitu alu monarchiei austriace prin istoria, dreptu si pondu fapticu, din cauza ca obligamintele luate asupra-si au valóre numai fatia cu imperiulu intregu, nu fatia cu o parte a lui, totu asiá de departe a fostu totu-déun'a de noi a voi o instrainare de cele-lalte regate si tieri, cu care Boemi'a e impreunata de secolu in o legatura liberu alésa si fidelu conservata. De aceea noi prevenimu cu placere acestoru tieri si de asta data prin transpunerea desbaterii multoru afaceri momentóse la o adunare de delegati din tierile nemagiare cu conlucrarea nóstra fratiésca spre resolvirea problemelor de statu si aru remanea rezervata otarirea proportiunei de contribuere la efectuirile financiale a contielegerei libere deputatiuniloru dietali, asiá încátu aru fi dreptulu conservatu fia-cárei tieri a validitá votulu seu egalú ponderosu.

Regatulu Boemiei si aru dá consentiementulu seu la infiintirea unui senatu pentru de a asigura fia-cárei tieri posibilitatea de a transpune complanarea diferintieloru care aru resultá din relationile tieriloru intre sine, unui arbitriu impartialu. O atare institutiune, care si are radacin'a sea in vietii'a tieriloru si popóreloru si totu-si sta radicata preste cerculu cestiuniloru de di, ce suscita spiritele, aru contineua securantia liniscitóre a unei sentintie drepte.

Intru tóte câte se tienu de determinarea relationiloru regatulu Boemiei faciá cu monarchia intrégu, ne a condusa convingerea ca, in o legatura

de statu mai mare, ce contine popóre si tieri, prosperarea pártiloru individuali totu esia se promovéza prin ascurarea tuturoru conditioniloru unitáti si potestáti intregului, pre cum poterea unui atare statu jace in poterea pártiloru lui, precum unitatea lui este basata in consentiementulu problemelor lui cu scopurile supreme ale natiuniloru, care lu compunu, si ea securantia si chisesia consistintiei unui atare statu jace in securantia chisesiei, care le ofere acestoru natiuni, a si vedeá in institutiunile lui si sub scutul pretegiatoriu alu potestáti lui, ascurata desvoltarea libera a esistintiei loru morale si fisice. Prin urmare dorintia nóstra a fostu a vedeá regulate relationile publice ale Boemiei fatia cu monarchia, cá desvoltarea cea mai manósa a poteriloru spirituali si materiali ale patriei nóstre sa nu afle unu impedecamentu in recerintiele imperiulu intregu, ci sa afle in securantia consistintiei sele securitatea scutulu propriu si prosperárei proprie.

In intielesulu acest'a amu rezervatu in articolii fundamentali legislatiunea in tóte afacerile, ce privesce numai tier'a nóstra si populatiunea ei, representantiei tieri — administrarea acestoru afaceri regimulu tieri.

Representantia viitóre a regatulu Boemiei — ce se va compune din membri alesi dupa unu modu dreptu si probu decisu de dieta de incoronare — va fi in stare a restaurá pacea inimiloru, a prosperá puternice avantagiulu materialu prin o legislatiune corespunditóre relationiloru proprie ale tieri si afiliata cu spiritulu si caracterulu poporulu. E de speratu, ca regimulu tieri responsabilu in sfer'a acestoru reprezentantie a legislatiunei, condusu de increderea tieri si de convingerea comuna ca faptele loru suntú executarea legiloru decise de dieta — e de speratu ca unui atare regimu i va succede a dá tierasi valóre ferma autoritáti, franco marturisu, adencu cutremurate si va delaturá pre lánge aceea prin cunoscintia apríata de tier'a si poporu discordia, va impaciu pretutindeni, miciorá contraste si prin o simplificare a manipulárei pre lánge o insarcinare a tieri încátu se póte crutiátore si dreptu repartita va corespunde unei administratiuni bune.

Totu asiá de otaritu ne amu nesuitu a spriginá si promová in totu modulu unitatea si poterea imperiulu intregu, a conservá si confirmá legatur'a intima si nedespartivera a tuturoru membriloru sei.

Considerându marginile, care suntú prefipte resolvirei comune a afaceriloru comune prin contielegere cu Ungari'a a trebuitu sa conservamu regatulu Boemiei in tóte problemele neatínse prin acest'a contielegere, dreptulu pre deplinu de a dispune de sine insasi si de a se administrá, ceea ce i compete din tempii vechi si a devenitu prin neexecutarea sea cu atát'a mai pretiosu. Inse noi nu credemu a impliní acest'a datorintia prin o teneru neconditionata de forme de dreptu, ci — coprindiendu recerintiele tempulu si vietiei in intielesutu mai inaltu — credemu a aduce multe jertfe ponderóse necesarieloru intregului.

(Va urmá.)

Revolt'a albauesa.

Se scrie dela Scutari diuariulu „Levant Times“: Este multu de facutu in Albani'a pentru a se regenerá acest'a sermana tier'a, care pána si astadi se gasesce in aceeași stare cá in tempii de cucerire.

Orasiulu Scutari si districtele ce-lu incungiuara posedu o multime de privilegie cari suntú sorgintea multoru abusuri.

Muntenii platescu impositulu si suntú supusi la conscriptiune, dara n'au nici o urma de organizatiune administrativa.

Fia-care munte, cá Hotu, Chkrelu, Kastratu, Klimentu, Chalu, Chohu, Mirditie, are unu bolukbachu (representante) la Scutari. Acesti bolukbachi formeza unu consiliu alu munteniloru si decidu, in cele din urma, asupr'a tuturoru afaceriloru cari i privescu.

Fia-care munte are unu siefu desemnatu de guvernú, care este domnu absolutu. Dreptu ministrii au pre kodjabachii si bairakdari.

Tóta poporatiunea e armata dela micu pána la mare, in castre, lucréza cu pusie'a intr'o mána si cu fitilulu intr'alt'a.

La sosirea lui Mehmed Aali Pasi'a se adusera arme chiaru in orasie; negutiatorii cari vindeau metasaria seu catifea, care serveau o ceasica de cafea, aveau aerulu unor arsenale ambulante.

Acestu costumu avea ratiunea sea de a esista la otomani in secele trecute cându armata regnata nu esista si trebuia o lunga trecere de tempu pentru a stringe o armata pre frontariile imperiulu.

Atunci, in casulu unei declaratiuni de resbelu din partea venetianiloru seu ungariloru, se dá ordine bolukbachiloru, bairakdari desfasurau standardele prin satuletie si tóta lumea, musulmana si crestina se stringea pentru a combate pre inamiculu comunu; cáci, in acestu tienuturi, diferintiele religiose n'au fostu nici odata o cauza de desbinare.

Acést'a stare de lucruri a facutu pre albanesi turburatori si selbatiei.

Agitárele partitei bonapartista.

Déca le erá cu potintia imperialistiloru, pre lánge nisce rataciri atátu de mari si de culpabile, sa mai dea o nóua proba despre zapacél'a in care suntú, n'aveau de cátu sa-si faca propriiele loru laude in Franci'a, unu anu dupa capitularea dela Sedanu.

Ból'a le este fára leacu: nu se voru mai vindecá. Perderile si caderea nu i-au ucisu. Dupa catastrofa ce insisi au causat-o, i regasimu plini de aceea-si superbia si d'aceea-si usurintia cá si alta-data, declarându prin diariiele lorú ca n'au comisu o singura gresiéla dela 2 Decemvre pána la Sedanu.

Nu imperiulu, ci guvernulu dela 4 Septemvre a adusu invasiunea si-a deschisu strainulu calea Parisulu. Republic'a a prosternatu Germaniei pre serman'a Francia cu piciórele si cu mánile legate; ea a mánatu la Forbachu si la Wissemburg armate fára arme, fára munitiuni si fára provisiuni in sferitu totu republicanii, in decursu de optu-spre-diece ani de domnia, ne-au adusu tier'a in acést'a stare d'oboséla si de sleire care a speriatu Europ'a.

Diariiele bonapartiste ne facu acést'a demonstratiune c'o admirabile ascurare si unulu dint'rensele declara ca asepta „ór'a apropiata a justitiei.“

Ór'a justitiei! Tier'a credea ca ór'a justitiei sunase pentru imperiu celu putienu d'unu anu.

Pedéps'a dela Sedanu nu s'a credintu destulu de tare in comparatiune cu crimele si erorile ce trebuiau sa se pedepséca; dara in sferitu se paruse indestulátore multoru spirite alese. Acum pare-so ca imperialistii judeca altu-fellu: ceru o justitia si mai esemplara, care póte ca va veni odata!

Dara acést'a nu trebuie s'o ceremu dela contemporani, ci dela istoria, care va vesteji imperiulu cu mai multa rigóre de cátu contemporanii.

Cu cátu tempulu trece mai multu, cu atát'a se perde si suvenirea despre divisiunile interióre, cu atát'a comerciulu si industri'a francesca se silescu sa-si reia activitatea de alta-data.

Obiectiunile ce se poteau radicá, acum cátu-va tempu, in contr'a dorintieloru poporatiunei parisiane, cadiura unele dupa altele.

Diariiele monarchiste, care au cerutu trei luni dearendulu mantinerea stárei de asediu, s'au feritu de a-si sustinerea tes'a mai multu tempu. Intr'adeveru, astadi nimic'a nu mai póte justificá seu acúsá durat'a acestei situatiuni anormale si se póte dice ca astadi nu mai e nici unu motivu de a nu radicá starea de asediu máne-poimáne, iéra nu preste siése luni.

Trupele germane au parasitu tóte locurile din giurul Parisulu si se asecura ca plecarea lorú se va terminá regulatu. In intru linisceá e perfecta si locuitorii n'au alta grija decátu sa repare, sub guvernulu republicei, ruin'a ce li s'a facutu averiloru lorú mai întâiu prin resbelu si apoi printr'o lunga inactiune.

Numai imperialistii se svárcolescu, ce e dreptu, dara atitudinea poporatiunei e de ajunsu spre a-i oprí in limitele unei prudinte reserve.

„L'Avanir national.“

Revista diuaristica.

„Correspondintia Hayas,“ cu dat'a 27 Septemvre, transmite dela Vien'a diarielorú straine urmatórele comunicatiuni:

Cestiunea d'o crisa ministeriale se radica din nou.

Se vorbesce ca ministrulu de justitia alu Austro-Ungariei, doctorele Habietnek si baronulu Holzgethan, ministrulu de financia, au sa se retraga.

Retragerea celui din urma, carele deja si-ar fi dat de mai multe ori demisiunea, pare ceva siguro, pre cându a ministrului justitiei este inca indoioasa.

D'alintrele, politic'a e pre deplinu straina de acésta miscare, care, in tote casurile, nu va modificá intru nimicu situatiunea.

D. de Hohenwart, remanendu, n'are sa schimbe din cabinetulu seu de cátu dóne nume.

Si nu numai ca presedintele ministeriului remâne, dara positiunea sea se consolidéza.

O corespondintia adresata dela Vien'a diuariului „Politik“ din Prag'a, corespondintia despre care diuariulu „Morgenpost“ crede ca a fostu inspirata ministrului din intru, este fórté semnificativa in acésta privintia.

Imperatulu, se dice, tiene cu taria la program'a si resolutiunea sea, si sustiene energicu ministeriulu Hohenwart cu repetite probe de incredere.

Raporturile suveranului austro-magiaru cu ministrulu seu suntu asiá de bune, asiá de amicali, asiá de afabili, in cátu imperatulu i-a tramisu ade sea la Pest'a semne de aprobare si de incuragiare.

Difficultátile cu cari are sa se lupte compromisulu facutu surprindu asiá de putienu pre suveranu, cá si pre ministrulu seu.

Dela inceputu imperatulu a fostu — déca se póte intrebuiniá acésta expresiune, — colaboratore celu mai zelosu si mai activu alu ministrului; a luat parte la tote lucrurile sele; a discutatú tote eventualitátile resistintiei probabile, si nici odata unu principe nu s'a ocupatu asiá de multu cu contienutulu si redactiunea unei programe politice a ministrului seu cá Franciscu Iosifu, in acésta circumstantia.

Suveranulu si ministrulu culegu astadi fructulu acestei intielegeri leale si depline, in sensulu ca, in presentia difficultátiloru actuali, suntu absoluti siguri unulu de altulu. Din contr'a, imperatulu da probe de incredere si firm'a sea resolutiune in scrisu, in locu d'a le dá, cá alta-data, din graiu.

Acéa-si corespondintia, adauge cá post-scriptum :

La 28 curente séu mai tárdiu, va avé locu intórcerea imperatului, si atunci se va luá otarirea care trebuie sa arete conducerea dloru de Beust si Hofmann.

Acést'a póte ca insemnéza a naintá cu incetulu in gresiéla; dara nu este mai putienu adeveratu cáci se considera in generale cá fórté amenintata positiunea cancelariului si ca elu insusi nu-si face alta ilusiune despre imposibilitatea eventuale de a-si pastrá postulu.

„Loydulu“ din Pest'a atribuisse guvernului din Vien'a intentiunea d'a luá mesuri de rigóre in contr'a preseii. S'a anuntiata chiaru suprimirea in curendu pre calea administrativa a diuarielor „Nou'a Presa-Libera“, „Tagblatt“, si „Vorstadt-Zeitung.“

„Nón'a-Presa-libera“ declara ca nu crede suprimirea de care se vorbesce : legea n'o autorisa in nici unu chipu : aru fi, in adeveru, unu actu de spoliare séu de confiscare a proprietátiei, de care diuariulu face ministrului onórea d'a lu crede incapabile.

Intempinárile ce face dlu Vilbortu analizei notei dlu de Beust, tramisa agintiloru sei in privintia intálniciloru dela Gasteinu si Salzburgu, analiza reproducu de noi dupa „Times :“

Austro-Ungari'a.

Austri'a suferise teribil'a isbire dela Sadow'a c'o firmitate demna si mándra cáre-i atrasese simpatiele intregéi Europe. Departe d'a se desperá, se devotase cu curagiu, chiaru d'a dóna-di dupa desastru, operei de regeneratiune interióra. Redase Ungari'a ei inse-si, o rupsesé cu funest'a politica a concordatului dela 1855 si inscriesé in constitutiunea din Decemvre, 1867 principiile esentiali ale tuturor libertátiloru moderne. In acél'a-si tempu se aplicase la reorganizarea poterilu militare, si silintiele sele produsera nisce rezultate atátu de ferice, in cátu — abiá unu anu dupa Sadow'a — curtea din Berlinu si curtea dela Tueleriu 'si disputau aliántia ei.

D. de Beust avú atunci inteliginti'a politica de a nu imbratisá acele periculóse oferiri. Avea dinaintea ochiloru luminós'a tradare a Prussiei, dupa intálnirea dela Gastein; sciá ca nimeni nu se póte crede mai dinainte conspiratorelui coronatu care compromitea onórea si interesele Franciei in nisce

intrige diplomatice demne de mila, conduse deodata in contr'a Prussiei si in contr'a Austriei, si care nu reesise decátu de a se prinde in propri'a-i cursa.

Dela 1867 pâna la 1870, Austro-Ungari'a se mantienú intr'o atitudine esentialmente defensiva si pastrá intrég'a libertate a aliántiloru sele. Acést'a erá o politica de bunu simtiu si prudente, conforma si adeveratelor interese ale unui statu formatu de mai multe grupe nationali, cari nu suntu unite intre densele decátu priur'o legatura dinastica si priu necesitatea aperierei comune.

Dara eata ca d. de Beust parasese de odata acésta frumósa si solida situatiune in care Austro-Ungari'a 'si gasea complet'a independintia si intrég'a-i libertate de actiune, intr'unu rol de neutralitate armata, pentru aperiarea comuna a popóreloru sele. Se lasa a i se legá mân'a de dlu de Bismarck la Gastein, si decide pre imperatulu Franciscu Iosifu I se mérga a-si intinde obradiulu cátra imperatulu Vilhelmu la Salzburgu. Sarutulú din 1871 sterge sarutulú din 1865. Habsburg abdicá la piciórele lui Hohenzollern.

Ca suveranii se saruta astadi pentru a se tradá mâne, putienú ne-arú pasá, déca aceste sarutári si déca aceste tradári nu costa pre natiuni celu mai bunu din sângele lorú si tote bogatiile ce au. Dara, in acést'a inscintiare a Austro-Ungariei cátra Germani'a imperiale, despotica, armata pentru cucerire, este pre fatia o nóua amenintiare pentru pacea si pentru libertatea popóreloru europene.

Nu vomu cáta a ghici cum interesele magiarilorú si slavilorú, cari forméza trei din patru párti din poporatiunea statulu austro-ungaru „mergu mai pretutindenú paralelu unele cu altele si nu potú prin urmare decátu a castigá fiindu urmarite in comunu.“ Acést'a e o enigma nediscifrabile séu, cá sa dicemu mai bine, e o aiasma a curtiei.

D. de Beust aru fi grozavu de abila déca aru poté convinge guvernele europene ca acele 28 de millióne de poporatiune negermana si ca monarchi'a austro-ungara ea insasi urmaresce „mai pretutindenú“ acelea-si scopuri politice cá si Germani'a cucerita de Prussia, si suntu interesate cá Franci'a sa stea pentru totu-déun'a desmembrate de cucerirea prusiana.

D. de Beust se declara amicu sinceru alu Franciei si i ofera bunel-i oficie pre lángá d. de Bismarck. Ii multiamimu pentru binevoitórele-i intentiuni; dara cum a pututu primí dela mortalu-ne inimicu démn'a de mila missiune de a spune in fatia Franciei ca trebuie sa renuntie la speranti'a de a-si reconstruí odata integritatea-i teritoriale distrusa, de a-si restabili dreptulu nationalé tavallitu in picióre prin cucerire?

D. de Bismarck a voitú cá d. de Beust sa ne spuie ca patriotii francesi trebuie sa renuntie la nisce „idei de resbunare fóra speranti'a.“ Óre d. de Beust vrea sa puie tote fortiele Austro-Ungariei in servitiulu acestui programu politicu! E liberu Habsburgulu sa se umilésca la genunchii Hohenzollernului, liberu d. de Beust, dupa palm'a dela Gastein, sa uite tradarea dela 1866 si sa-si intinda celu altu obrazu dlu de Bismarck.

In Franci'a nu impingemu pâna acolo umilinti'a crestina. Pre cátu tempu vomu fi o natiune, vomu protestá in contr'a destructiunei patriei nóstre prin cucerire : vomu consacrá tota inteliginti'a, poterea si avuti'a spre a resbuná injuriile strainului, a ne radicá dreptulu nationale nimicitu, a ne desrobí pre fratii din Alsaci'a si Loren'a. Si acestea nu suntú idei de resbunare, noi urmarimu victori'a definitiva a justitiei ultragiata in persón'a nóstra, pentru tote popórele sdrobite cá noi sub loviturile fortiei.

D'a : caus'a nóstra e a tuturor natiuniloru cari aspira la triumfulu justitiei, libertátiei, dreptulu modernu. D. de Bismarck intieles-o pré bine acést'a, si de aceea a impusu dlu de Beust „nische resolutiuni scrise“ adeca unu tratatu „pentru apesarea intereselor sociali in contr'a uneliriloru partitei anarchice in Europ'a.“ Nu numai internationalei declara resbelu despotismulu germanu : pre republicani, pre ómenii liberi in cugetare si liberi in consciintia e vorb'e de a-i 'vinge si de a-i sdrobí nu numai in Franci'a, dara chiaru in tota Europ'a.

Acést'a e o desfidere pre care autocrati'a din grati'a lui Dumnedieu o arunca societátiei moderne, fundata pre dreptulu poporalu.

Ei bine, acésta desfidere o radicanu c'o inima tare, sicuri ca tote poterile coalisate ale reactiunei europene suntú ne putincióse astadi, cá si in 1792 si in 1815, in faci'a principieloru revolutiunei.

„Le Siècle.“ J. Vilbortu.

Una respunsu.

In nrulu 72 a aparutu unu articulu „Iperliberalismu, ipernationalismu, si iperprogressismu“, combatendu articulu meu din Albin'a nr. 46. „Date istorice despre inspectiunea scolara de o s e b i i n U n g a r i a.“

Multu m'amu cugetatu, ca óre se replicu? a) pentru ca nu sum Apollo cá se potú capacítá pre dlu „unu clericalu“ de óre-ce dice ca trebuie sa fia unu Apollo, si inca mare, care 'lu va poté capacítá; b) pentru ca lasându-me afundu in denelirea obiectului, si esperatielorú mele me temu sa nu atitiu vre-o cërta, carea nu aru aduce nici unu folosu cu sine.

Premitu observatiunea, ca respunsulu trebuieá sa ni se dee in Albin'a, unde s'a tiparitu articulu meu, séu in „T. R.“ sa se fia republicatu intregu, cáci altcum on. cetitori nu vorú avé idea chiara despre totulu, — si se cuvenea cá sa fia subscrisu de autoriu cá sa se véda, cine se intereseza de necasurile nationale.

Dlu „unu clericalu“ 'si lungesce articulu cu idei, ce nu s'au tienutu de articulu meu, si face in parte mare, deductiuni, ce eu logice nu le afliu posibile din obiectulu ce s'au pertractatu. A descálcii póte e a me bagá in diatriba lungá, dara acést'a nu o facu, ci voiu respunde pre scurtu.

E lucru tristu, cádu natiunea intrég'a e superata, ca trebile scolare nu progreséza precum se cere pentru mantuirea ei si unu clericalu afla, ca eu pretindu iperprogressismu, etc. Déca bunastarea scóleloru amu putea-o clasificá cu 100 de graduri, eu afliu pre románi abiá la gradulu 15—20 si cádu eu dicu ca nu e bine, dlu combatatoriu crede ca eu vréu iperprogressu adeca ce se póte cugeta preste progresu, si cine vré mai multu, e ipernationalistu etc.

E greu de a aduce cestiunea acést'a in curatu, cu dlu combatatoriu, pentru ca dice ca intiepeciunea practica lipsesce dela natiunea romána lucrându dupa anima si nu dupa minte. In urmare séu pre mine, séu pre densulu, natiunea nu ne va pricepe, — de-si — eu dicu, ca popórele au instinctu, au anima si mai a dese ori au scapatu de periculu dupa cum le-a spusu anim'a si nu mintea. (I.R.)

In respunsulu dlu clericalu amu aflatu de nou smint'a, idea retacita, cádu ierarchi'a, institutiunea bisericesca intrég'a se confundu si identica cu clerulu; si ierarchi'a, precum au disu barbati de frunte, cetatea nóstra nime nu vré sa o vateme. Eu nu amu vorbitu de emanciparea invetiatoriloru de ierarchia, bisericá, ci de cleru, *) — si denegu asertiunea combatatoriului, ca la noi invetiatorii suntú emancipati, si emanciparea e planta esotica.

Pricpemu cu totii, in ce stare politica ne aflám, si ca e consultu si de lipsa, cá scólele sa le aducemu sub scutul bisericiei, ierarchiei, dara nime sa nu esplice acést'a ca pre mân'a unoru preoti. — Natiunea cunósce pre toti barbati sei buni din cleru si le-arú potea incredintiá tote ale poporului intre ori-ce imprégiurári, dara suntú mai multi acéi'a, cari din pusetiunea de astadi cauta numai folóse proprii materiale. — Pána acést'a e posibilu, e proba ca organismulu fatia cu scólele nu e bunu.

In delaturarea reului se cuprinde emanciparea invetiatoriloru si in parte si a scóleloru. —

Avemu statulu organicu in multe privintie fórté bunu, dara chiara organismulu scolariu e manou. S'a fácutu observatiunea acést'a si in congressu, insu s'a stabilitu principiulu, ca statutulu sa nu se modifíca asiá curendu, — a fostu oportunitate.

Instructiunea scolara prossima chiara in punctulu acést'a a remasu iéra mai manca, si amu esperiatu ca comisiunea scolara nu pré avé voia cá sa taia mai afundu in acestu organismu. Multi potú cugetá caus'a. (Beata simplicitas! R.)

Din lips'a acestui organismu, sinódele episcopesci aflara moduri deosebite pentru regularea inspectiunei scolare, — unu factoru, séu o autoritate de frunte, facura decentralisare mare cu atáti inspectori.

Repetimu, ca e imposibilu cá sa avemu sporiu, pentru ca organizarea inspectiunei e rea. Organismulu consistoriului, si in privintia scóleloru in specie a senatulu scolariu, dupa parerea mea, e bunu dar reulu e in protopopiate, in inspectiunile districtuale.

Eu dorescu in tota dieces'a doi inspectori civili, fia acéi'a lángá senatulu scolariu séu fia esmisu senatulu, — doi, pentru ca diecesele suntú mari, doi barbati de diliginti'a si onestate, cá sa conduca

*) Bravo! Naru fi bine sa scótemu pre preoti si din bisericá? R.

trebile scolare in uniformitate, că sa înceteza o multime de abuzuri.

Din multi inspectori a-i unei diecese vr'o 10. tienu scólele numai amurțite, vr'o 10, le tienu numai de vegetare, și numai vr'o 10. părți ale diecesei traiescu. O icóna, că a unui arbore cu crengi, unele cu frunzie galbene, și frunzie verzi.

Eu nu credu ca acestu arbore sa aduca fructe destule. O asemenea isletie, asemenea spiritu sa fia in totu trupulu.

Trebele personale etc. a invetiatorilor sa tréca prin influinț'a aceluor inspectori, sa nu se véda invetiatori trasi și impinsi' din partea preoților și atunci amu satisfacutu și emancipatu și cursulu de progresu și amu curmatu abuzurile cele mai mari și multe, și se va dá o directiune morala trupulu întregu.

Si mai nainte de a ajunge scólele nóstre sub consistoriile nóstre, sub protopopi, preoti, tendinț'a acestor'a a fostu de a domni preste invetiatori in multe moduri; adi a crescutu reulu acest'a și mai mare, și eu credu ca e cunoscutu, necesurile și amaratiunile între invetiatori și preoti suntu totu spre daun'a publica.

Firesce ca pentru inspectori trebuie plata buna, (vedi ast'a e bub'a! R.) dar' mai bine sa platimu, decâtu sa se periclitizeze crescerea generatiunilor întregi. Lucrulu de pomana séu de claca de adi nu sporesce nemicu și apoi se abuzeza prea tare cu dicerea aceea din sânt'a scriptura: „Sa nu legi gur'a bouului ce triera“. Dada ce folosu de claca déca sa mânca trieratur'a.*)

Dr. Marienescu.

Romania.

Congresulu preseii române este nedubiu cestlunea carea priméza cu multa, septamân'a acést'a, pre asup'r'a tuturor celor'a-lalte cestluni. Lui dara primele linie.

Cu tóte erorile unei junimi mai multa generósa de câtu prudenta și cu tactu, — congresulu este adi o realitate, un'a din acele rari realizari de doruri ale inimii române, in tempii acesti'a de crivete aprigi! Acést'a realizare, o facu posibilu, cu tóte gresielile, numai acea iubire de tíera, de natiune, care bate in peptulu tuturor grupurilor, constituindu, in trecutu marele și mâne neinvinsulu partidu natiunale românescu!

Intranirea prima a congresului avu locu Vineri sér'a la 8 óre in sal'a Ateneului român. Au fostu de fatia, pre câtu ne amiatimu, reprezentantii urmatóreloru foi:

„Romanulu“, „Telegrafulu“, „Column'alu Trajanu“, „Orientulu“, „Opiniunea publica“, „Revist'a Romanismului“, „Gazet'a de Bacau“, „Semnatoroiulu“ (din Berladi), „Uniunea liberala“ din Iassi, „Informatiunile“ din Galati, „Asmodeu“, „Daraculu“, „Ghimpele“, „Sarsaila“, „Poporulu“ și „Informatiunile“ din Bucuresti.

D. Urechia amintindu ca initiativ'a congresului a venitu dela „Uniunea liberala“ din Iassi propuse și congresulu primu cá d. Holbanu, reprezentantele „Uniunii liberala“ se ia presiedinț'a provisoria. Dupa acést'a congresulu adopta propunerea presiedintelui provisoriu de a margini pentru acea séra lucrările numai la alegerea unui altu locale mai apropiata și a defige diu'a primei intruniri, in adastarea sosirei și a altoru reprezentanti ai preseii din tíera.

Asiá, se defipse diu'a intrunirei „prime“ pre mâne Dumineca, 3 Octomvre la 2 óre p. m. și de locale se alese sal'a otelului Lazaru.

„Inform. buc.“

Varietati.

Indreptare. Cu privire la noliti'a între „Varietati“ din nrulu „Telegrafulu Romanu“ 76 a. c.: despre chirotesia P. Vicariu archiepescu N. Pope'a de Archimandritu avemu de a face urmatórea indreptare ca adeca, dupa cum ne-amu convinsu din insusi protocolulu sinodului archiepescu anulu din 1871, P. Vicariu Nicolau Pope'a s'a promovatu de Archimandritu archiepescu cu titulu de „Archimandritu și Vicariu archiepiscopescu.“

* * Denumiri. Procurori de statu s'au

*) Apoi sa mai dica cine-va ca nu avemu barbati! R.

denumitu pentru Bistritia: Gostavu Lang; in Brasiovu: Adolfu Kenyeres; in Dev'a Simeonu Horvatu; in Alba-Iulia Gavriulu Henter; in Clusiu Mich. Sebestyen; in M. Osiorheiu: Nicolau Szilagy; in Sabiu Albertu Arz de Straussenburgo; in Sighisior'a: Stefanu Theil; in Sepsi-Szt.-György: Ios. Nestor; in Gherla: Ladislau Papp; in Sz Udvarhely: Martinu Szocs; in Turda Emaricu Senard.

* * Cholera. Jurnalulu medicale anglesu, „The Lancet“, da urmatórea notitia in privint'a cholerei asiaticé:

„Cholera epidemica domina in momentul de fatia, in pasialiculu din Bagdad, in provinciile australi și la nord-estulu Persiei, in provinciile transcaucasiano ale Rusiei, in mai multe porturi rusesci din Marea-Négra și Marea-de-Azovu, și dincóce și dincóce de Russia européna; astfelu și in provinciile germane, pre Baltic'a și pre Marea-de-Nordu. Morbulu se incepe dela pasialiculu din Bagdad in Hedjar, dela Marea-Négra la Bosphor, și din provinciile maritime ale Germaniei in părțile centrale ale imperiului rusescu. In present'i'a acestei epidemii a cholerei, care se intinde pre unu spatiu asiá de considerabile, și care a stationatu in porturile Europei occidentali, și avendu in vedere crescerea sea in aceste localitati, nu putemu fi departe de primejd'i'a de a fi napaditi aci in Engliter'a de acést'a epidemia; de aceea cata sa insistamu de tempuriu pre lánge autoritátile competenti, spre a luá mesurile necesarie de intempnarea cholerei.“

„Orient.“

Concursu.

Pentru ocuparea statiunii invetiatoresci dela scól'a confesionala greco-or. din comun'a Ciór'a. protopresbiteratul Sabesiului sa escria concursu pâna la finea lunei lui Octomvre stilulu vechiu 1871. —

Emolumentele suntu 120 fl. v. a. in bani, cortelu cu gradina și lemne pentru incalditu; doritorii de a ocupá mentionat'a statiune au sa-si tramita cererile [providiute cu documentele rocerute de statutulu organicu și legea scolara provisorie pâna la terminulu de susu inspectiunii scolare districtuale respective.

Sabesiu 1. Octom. 1871.

89—1

I. Tipeiu,
Prot.

Concursu.

Pentru ocuparea postulu de invetiatoriu la scól'u gr. or. in Vurperu, tractulu protop. alu Sabesiului se deschide prin acést'a concursu pâna in 17 Octobre a. c. st. v.

Emolumentele suntu 200 fiorini v. a. cuartiru liberu și lemne de incalditu.

Concurentii, proviediuti cu documentele prescise in statutulu organicu, sa se adreseze la inspectoratul scolare subscrisu in terminulu prefiptu.

Vurperu in 20 Sept. 1871.

86—2
Inspectoratul scol. gr. or. prot.
alu tractului Sabesiului.

Concursu.

Pentru ocuparea postulu de invetiatoriu la scól'a confesionala gr. or. in Pette de Câmpia, protopopiatulu Muresiu-Osiorheului, cu salariu anulu de 100 fl. v. a. din lad'a bisericeii, folosirea a 10 juguri de pamentu aratoriu și de fenatiu, cuartiru liberu, și grâdina de legumi, se deschide prin acést'a concursu pâna la 8 Novembre 1871 diu'a SS. Michailu și Gavriulu.

Concurentii proviediendu-si recursulu cu atestatu de botezu, si ca au absolvatu cursulu pedagogicu, au a se adresá pre disulu terminu cátra subscrisulu in Muresiu-Osiorheiu 20 Sept. 1871.

(93—2)
Parteniu de Trombitasiu,
protopopu.

Concursu.

Sa publica pâna in 14 dle Novembre 1871. pentru unu invetiatoriu la scól'a confesionala greco-or. in Erdő-Szent-György, protopresbiteratul Muresiu-Osiorheului.

Salariulu anulu 200 fl. v. v. cuartiru liberu și lemne de focu.

Concurentele are a-si documentá religiunea cu adeverintia de botezu, cualificatiune cu atestatu despre absolvirea studiiloru teologice, séu preparandiale, avendu cu-

noscint'a limbei magiare și a cantariloru bisericesci, se va asterne concursulu prin posta subscrisulu pâna la diu'a denumita, cându se va face și alegerea.

Muresiu-Osiorheiu 28 Septemvre 1871.

(1—3)
Parteniu de Trombitasiu,
protopresbiteru.

Concursu.

Devenindu vacanta statiunea de invetiatoriu la scól'a confesionala româna gr. or. din comun'a Siebesiulumare, protopresbiteratul Clusiuului, se escrie concursu pâna in 14 Octomvre 1871.

Venitulu invetiatorescu, la asést'a statiune, este: 200 fl. v. a. locuintia libera in localitatea scólei și lemnele debuin'iose pentru incalditu — și fiertu. —

Doritorii de a ocupá acést'a statiune au a-si adresá concursele, prin subscrisulu, cátra sinodulu parochialu bine instruate in sensulu Statutulu organicu congresualu din 1868, celu multu pâna in 9 Octomvre, cá asiá in 14 Oct. negresitu se póta urmá alegerea. —

In contielegere cu comitetulu parochialu.

Clusiu, 25 Septemvre 1871.

(90—3)
V. Rosiescu,
protop. gr. or.

Citatiune edictale.

Mari'a Spornicu din Cohalmu, carea de mai multu tempu a parasitu cu necredintia pre legiuitulu ei sociu Nicolau Magdunu de releg. gr. cat. totu din Cohalmu, nesciundu se loculu ubicatiunei sele, — se citéza prin acést'a, cá in terminu de unu anu de dile dela datulu escrierei acestui edictu sa se infaciesdie la subscrisulu scaunu protopopescu, cáci la din contra si in absent'i'e densei se va pertractá si decide — pre bas'a S.S. canóne ale bisericeii nóstre ort. res. — procesulu divortiale incaminatu asupr'a de barbatulu ei.

Cati'a 19 Augusta 1871.

Scaunulu ppescu gr. orient. alu Cohalmului,
cá foru matrimoniale.

88—1
Nicolau D. Mircea,
Adm. ppescu.

Edictu.

Ioann'a nasc. Florea din Tilis'e, sub datulu de astadi au incaminatu la forulu matrimoniale subscrisu procesu divortiale asupr'a barbatulu ei Vasiliu Iug'a totu din Tilis'e scaun. Saliseei. Deci fiindu ca namitulu barbatu absentéza din loculu nascerei sele și din patria de siepte ani și nu scie loculu aflárei lui, acelasi se indetoreza prin acést'a, cá in terminu de unu anu sa se infatiesieze inaintea acestui foru matrimoniale, pentru ca la din contra, si fára de elu se voru otari cele de lege prescise.

Sabiu, 1 Octomvre 1871.

(1—3)
Forulu matrimoniale gr. res. alu tract.
protop. alu Sabiului I.

Edictu.

An'a nascenta Oprea Muntiu de religiunea gr. orientala din Resinari, carea aprópe de doi ani a paresitu cu necredintia pre legiuitulu seu barbatu Michailu Craciunu totu din Resinari, se citéza prin acést'a a se infatiesia inaintea subsemnatulu scaunu protopresbiteralu, cáci din contra dupa trecerea unui anu si o di se va luá in pertractare actiunea presentata la 7 Sept. a. c. contra ei si se va aduce sentintia si in absent'i'a ei intru intielesulu canóneloru s. nóstre bisericeii.

Sabiu, 20 Sept. 1871.

(89—3)
Scaunulu protopresbiteralu gr. or tract.
II alu Sabiului.
I. Popescu,
protopresbiteru.

„Albin'a“

Institutulu de creditu și de economii.

Terminulu pentru subscrierea de actiuni la „Institutulu de creditu și de economii „Albin'a“ se prelungește prin acést'a pâna in 30 Noemvre c. n. a. c. cu acelu adaosu, ca alta prolongire nu va mai urmá la nici o intemplantu.

Conditionile remánu cele cunoscute.

Sabiu, 15 Octomvre 1871.

Comitetulu fundatoriu.